EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Opinió | 26 | Actualitzat el 06/11/2015 a les 09:53

Sense roba no són res

Â
Més d'un cop he llegit un consell per vèncer la timidesa adreçat als qui han de parlar en públic. Recomana imaginar-se a tot l'auditori despullat i es basa en la idea que sense roba tots som bastant iguals. En qualsevol cas, el que sí que és cert és que vestits podem oferir una imatge més presumptuosa del que som, mentre que la nuesa, com qualsevol situació que ens torni vulnerables, ens fa baixar els fums de cop i d'alguna manera ens humanitza i ens fa més humils. Vaig pensar en això fa uns dies quan, en el fragor d'una vaga dels treballadors d'Air France davant l'anunci de l'empresa de suprimir 2.900 llocs de treball, uns sindicalistes van agredir dos directius arrencant-los la camisa i deixant-los nus de cintura en amunt. No sé si es correcte dir-ho, però em va encantar. Als alts executius d'aquella empresa, que seguiran cobrant uns sous i unes bonificacions astronòmiques quan hagin deixat 2.900 treballadors a l'atur, que ni s'immutaran davant la seva angoixa, que seguiran vivint en un món de luxe i d'ostentació amb l'arrogància petrificada al seu rostre, poques coses els poden fer tan mal com sentir-se públicament en ridícul. Corrent atordits, amb la camisa esquinçada, sense aquells atributs de poder que els confereix la seva vestimenta, eren exactament iguals com ho seria qualsevol mortal en una situació de pànic. Em van recordar Rodrigo Rato sortint detingut de casa seva, despentinat i sense afaitar, vestit a corre-cuita amb una camisa sense cordar i una americana al damunt, despossseït de l'altivesa habitual, del somriure cínic, de la seva supèrbia.

De totes les imatges repetides mil vegades als telenotícies, n'hi ha una que sempre m'ha cridat molt l'atenció. Hi ha una reunió del que sigui, pot ser protocol·lària o s'hi poden prendre grans i urgents decisions... Les càmeres capten el moment de l'arribada dels homes importants i la imatge és sempre la mateixa: un acompanyant salta ràpidament del cotxe, obre la porta del darrere i l'home important surt, es posa tot estirat i automàticament es passa la mà per l'americana, se l'allisa i es corda els botons. Fet això, avança amb pas ferm, somriu, reparteix encaixades... Tots aquells homes que es corden l'americana saben que sense roba serien molt més poca cosa, valdrien el que valguessin com a persones... i de vegades seria no res.

Foto: es.euronews.com